

[Vesterager.]

Medlem Hr. Holger Larsen stillede et privat Forslag her i Tinget, og jeg tror nok, jeg tør love baade det ærede Medlem Hr. Holger Larsen og den højtærede Socialminister, at de vil kunne gennemsøge Rigsdagens Arkiver fra 1849 til 1929 uden at finde Mage til Sammensurium og Meningsløshed, som det var ganske umuligt for Teknikere at finde Rede i, ganske umuligt for Jurister at forstaa og ganske umuligt for almindelige Mennesker at praktisere.

Noget saadant vilde jeg ikke være med til, og derfor syntes jeg, man maatte gaa den Vej, jeg foreslog at gaa, at faa Administrationen til Hjælp, hvis det var Meningen, at man vilde forme et Lovforslag, som kunde passe ind i de Love, vi havde, og til den Opgave, der midlertidig skulde løses. Saa kunde det enten have formet sig paa den Maade, at Udvalget havde stillet et Ændringsforslag, og Ministeren tiltraadt det, eller Ministeren kunde have stillet det, og Udvalget tiltraadt det. Det er en Vej, man er gaaet saa mange Snese af Gange i dette Ting. Men naar man slet ikke vilde ind paa noget af dette, men kun vilde holde sig til de mange Spørgsmaal, som vi jo oven i Købet ikke fik besvaret, og ikke vilde forhandle om det, jeg havde antydnet, maatte jeg faa den Opfattelse, at der ikke var noget at gøre.

Med Hensyn til Principperne skal jeg sige, at der vil dog komme til at foreligge Undersøgelser af Leveomkostningerne i de forskellige Landsdele, og det kan ikke nægtes, at selv om man bevilger større Summer, end der nu er bevilget, kan der komme til at foreligge Tilfælde, hvor Pengene ikke strækker til. Man kan altid komme til at staa overfor, at en Kommunes Ledelse ikke har været forsigtig nok med Hensyn til at se Fremtiden i Møde; men det er ikke noget Bevis for, at det er umuligt at administrere i Fremtiden, at der er nogle Kommuner, der det første Aar ikke har ret store Beløb til den sidste af Aarets Maanedere.

Man fremhæver, at Kommunerne skal afgøre, om der er Trang; men det vil altid være vanskeligt for en Kommune, naar der bliver stillet Millioner til Raadighed, ikke at bruge dem. Bruger de for mange, er det selvfølgelig galt, men bruger de dem ikke, bliver de kritiseret, fordi de maa have været haardhjertede overfor de gamle og og ikke tilstrækkeligt lydhøre overfor de Krav, der kom frem, og den Trang, der var til Stede. Vi hørte jo, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet rettede Beprej-

delser baade mod de Kommuner, der ikke havde Penge, og mod dem, som ikke havde brugt noget.

Saa skal jeg blot gøre et Par Bemærkninger om min Stilling til Spørgsmaalet om Landstinget. Jeg har selvfølgelig stor Respekt for Landstinget, jeg bøjer mig i dyb Ærbødighed for det andet høje Ting, men jeg kunde ogsaa lide, at vi en Gang imellem i dette Ting gjorde en Indsats for at komme til Forstaaelse. Men hvis det er Flertallets Ønske — og det maa jeg egentlig tro, det er, efter hele den Politik, der er ført overfor de Anskuelser, jeg repræsenterer —, at det hele skal sendes til Landstinget, og at Afgørelsen skal træffes der — ja, jeg er ikke Tilhænger af dette System, men naar Regeringen og Flertallet ønsker det, kan jeg selvfølgelig som Mindretal ikke forhindre, at det kommer til at forme sig paa den Maade.

Det vil efter min Mening styrke Landstingets Stilling, og det er vel nok det, de ærede Medlemmer har til Formaal. Saa skal jeg kun sige dem Tak derfor. Men jeg tror ogsaa, det vilde styrke Folketingets Anseelse og Stilling, om der en Gang imellem her i Tinget kunde komme en virkelig brugbar, saglig Forhandling om disse enkelte Spørgsmaal, der ligger for.

Mit Parti har i Betænkningen gjort den uskyldige Bemærkning — som har vakt Socialministerens Forbitrelse, kan jeg næsten sige —, at det er Mindretallets Opfattelse, at der allerede burde have været arbejdet med den samlede Behandling af vor sociale Lovgivning jævnsides med Behandlingen af det konservative Folkeforsikringsforslag.

Jeg kan selvfølgelig ikke afgøre, hvor meget Socialministeren har at bestille — det skal jeg nok vogte mig for — heller ikke, hvor dygtige Medhjælpere, han har, det blander jeg mig heller ikke i. Men jeg har deltaget i mange Møder Landet over og har Gang paa Gang været stillet overfor dette, at det nuværende Flertal havde alting i Orden. Det var utroligt, hvad de kunde præstere i Løbet af kort Tid. Blot de kunde komme til, kunde de i Løbet af 0,5 ændre det hele, alt, hvad der var forkert fra den forrige Regering.

Man havde da Grund til at tro en lille Smule paa, hvad der blev sagt fra den Side under Agitationen. Jeg tror jo nok, at det er klogt ikke at stole alt for meget paa disse store Agitationsløfter og Agitationsudsagn; men en lille Smule Betydning havde man vel Lov til at tillægge dem. Og den højtærede Socialminister kan altsaa vende sig